

Het laatste stuk(je)

na die 2 weken wachten in Baione eindelijk weer het ruime sop op, koers 210 en regelrecht af op Madeira, of eigenlijk is de bedoeling eerst naar Porto Santo, het kleine eilandje boven Madeira waar ik een twintig jaar geleden ook was. Toen was het heerlijk rustig, die paar mensen die er woonden vielen niet op. Maar hierover later.

Ik vaar om 1300 uur de baai uit en prompt om 1700 uur krijg ik een dolfijnen show waar ze in Harderwijk jaloers op zouden zijn. Een school van een 20 stuks duikt en zwemt rond pokerface en een para kleintjes gaan helemaal uit hun bol, zwemmen tegen de nog steile golven op en springen tot een para meter boven water uit. Ja hier doe je het voor, mijn dag kan niet meer stuk. Dit gebeurt de volgende dag nog een keer en ik ben eigenlijk een beetje teleurgesteld als ze de derde dag niet komen. Dit wordt wel weer een beetje goedgeemaakt door twee walvissen die ik in de verte zie blazen. Wat is het toch fijn op de oceaan.

Scheepvaart kom ik nauwelijks tegen en al helemaal niet op ram koersen, ja behalve die ene dan. Ik zie op de ais dat er een schip ruim achter me langs kruist, zeer ruim. Ga koffie zetten en kom naar buiten en laat de mok bijna uit mijn handen glippen. Dat grote kreng vaart bijna mijn kuip binnen. Ik grijp mijn cobra (hand marifoon) en vraag heel netjes waar ze mee bezig zijn. Krijg een stuur aan de lijn die zegt dat de kapitein aan zijn bemanning wou laten zien dat je ook met kleine bootjes de oceaan op kunt. Wat klein bootje ik ben wel 27 voet hoor. Grinnik en hij zegt dat de kapitein ook opmerkte dat er alleen maar een OUDE man aan boord was. Ik heb gevraagd of ze maar gauw wouden ophoepelen voordat ik mijn raket werper ging zoeken.

Dit was de derde keer dat ik de marifoon gebruikte, een keer echt nodig en verplicht, port Dover moet je je melden en je krijgt zeker s nachts begeleiding van hun boot. In de Bisq. Zag ik ook een boot afwijken , naar mij toe, ook nieuwsgierig wat dat rare stipje op de radar was. Ook nog een nederlandse boot, een of andere gracht, met geen nederlander op de brug.

Onderweg heb ik alle tijd om over de dingen, mijn dingen, na te denken. Kom tot de ontdekking dat ik spijt heb van de jaren dat ik niet dit zeeleven heb beleefd en neem me voor dat deze reis een vervolg gaat krijgen, ook komen er al vage plannen in me op. Wat is dit toch een fijn leven, heerlijk liggen in de kuip, overdag kijken naar alles en s nachts naar de sterren. Ontdek dat ik niet alles ben vergeten, kan alweer heel veel sterren thuis brengen. Wat ik moet regelen voor mijn volgende reis is meer boeken, die ik bij me had ken ik nu wel uit mijn hoofd na 5 keer te hebben gelezen, en meer muziek. Over dat laatste stond ik wel versted dat ik nog FM zenders kon ontvangen op een afstand van meer dan 150 mijl, zowel vanaf Spanje/Portugal als van Madeira. Vroeger had je ook genoeg zenders op de midden en lange golf, maar dat is afgelopen. Toch ga ik proberen of ik mijn oude getrouwe Lowe weer aan de praat krijg.

Ondertussen gaat pokerface zijn gang, als ik er maar voor zorg dat de accus opgeladen blijven is er niets aan de hand, de st 1000 doet zijn werk. Dat opladen valt nog niet mee, de windmolen levert dan wel 24 uur per dag, maar als je 12 knopen wind van achter hebt en de boot loopt 7 knopen blijft er eigenlijk te weinig over voor de wind generator en ik moet regelmatig de motor even laten lopen. Het alternatief zou zijn om de boot af te remmen, een puts overboord, maar dat gaat me ook te ver.

Ik heb een vreemd gevoel, onrust of zo, eigenlijk heb ik helemaal geen zin om aan land te gaan, maar de laatste nacht kijk ik toch uit naar de eerste lichtjes van Porto Santo. Van de andere kant heb ik bij me zelf overlegt om gewoon door te varen naar Tenerife. Maar ja dan lig ik ook in een haven. Raar.

Als ik dichterbij het eiland kom valt me op dat er wel veel lampjes branden, is er dan zoveel veranderd, merkbaar. Als ik 's morgens, ik vaar langzaam omdat ik nu eens niet in het donker wil binnen lopen, blijkt de haven, gezien van de zee kant, veel groter te zijn dan ik me kan herinneren, toen was er een pier en er lagen een stel boeien.

Un blijkt het een zeehaven te zijn geworden met plaats voor echt grote schepen en waar toen de moorings lagen is er nu een echte marine, vol met 40 + voeters. Er komt zelfs 6X per week een ferry die de nodige toeristen inclusief hun autos overbrengt. Later blijkt er zelfs een vliegveld te zijn. Werelden veranderen mij te snel.

Het eiland is nu erg toeristisch met alles erop en er aan, bank, taxies en supermarkt. Nog veel meer, eigenlijk is het nu niet meer bijzonder, maar gewoon een eiland.

Ben dus na 2 nachten het ook zat, was nog van plan om naar Madeira zelf te gaan, maar hoor dat de jachthaven van Funchal mudje vol ligt en daar kun je dus niet fatsoenlijk ankeren, bijna altijd te veel swell.

Zo de laatste loodjes, na een paar uur zakt de wind helemaal weg, het wordt een drijf partij en als we al wat voortgang maken houdt dat met 2 knopen wel op. Pas aan het eind van de tweede dag komt er weer meer wind, nu ja we lopen weer tegen de 5 knopen. Pas de laatste dag/nacht met zicht op de eerste vuurtorens van Tenerife gaat het doorzetten, als ik langs het eiland vaar neem ik zelfs de genue weg omdat de stuurautomaat het moeilijk krijgt, toch blijven we hoog in de 7 knopen lopen.

Om 1700 uur loop ik puerto St Miguel binnen, alles ligt vol, maar ik vind nog een plekje tussen twee mega jachten, lelijk maar duur, goed voor de nacht.

De beloofde korting kan ik natuurlijk gezien de drukte op mijn buik schrijven, nu ja reden te meer om te zorgen snel weer weg te zijn. De onrust knaagt alweer, ik kom tijd tekort om alles wat ik nog wil doen, in mijn leven, te doen.

DAT IK EEN POKERFACE NODIG HAD OM DE ZIN VAN HET ZIJN WEER TE ZIEN.